

saaledes, at der ikke fra dansk Side, fra Ministerens Side, var det mindste til Hinder for at faa en saadan Ordning, men at de Forhindringer, som have været, ere komne fra tysk Side. Jeg er temmelig sikker paa, at vi nok, naar vi — hvad vi forhaabentlig faa — faa bedre Trafik paa Forbindelsen Frederikshavn—Gøteborg, ret snart ville faa gennemgaaende Sovevogn fra Hamborg op gennem det nordlige Jylland. Jeg takker for Udtalelserne, jeg er glad derved; jeg er vis paa, at det vil møde Begejstring oppe i det nordlige Jylland og mange andre Steder.

Maa jeg blot sige en eneste Ting til. Den højtærede Minister sagde under Omtale af Perrontaget paa Aalborg Station, at Finansministeren ogsaa havde udtalt, at der er stillet store Krav fra Ministeren for offentlige Arbejder. Det er rigtigt, men det kunde jo tænkes, at der kunde spares en lille Smule inde i det store København og blive en lille Smule til Provinserne. Jeg henstiller det blot til den højtærede Minister.

la Cour: Paa min Forespørgsel til de højtærede Ministre, om Kommunerne kunde i de kommende Aar vente noget mere Statstilskud, svarede Indenrigsministeren, at det var egentlig Finansministeren, det gjaldt, men han vilde gerne hjælpe til, at der kunde komme andre Fordelingsregler. Ja, andre Fordelingsregler kunne jo være meget gode for de Kommuner, der faa noget mere, end de nu faa, men for dem, der faa mindre, ere de alt andet end gode. Den højtærede Finansminister svarede saa, at jeg muligvis syntes bedre om de oprindelige Skattelovforslag end om dem, vi have faaet nu. Nej, det gjorde jeg paa en vis Maade ikke, fordi de gamle Skatte-love havde den Fejl, at de f. Eks. paa Landet kun beskattede det, Jorden producerede, Skatten laa paa Hartkornet. Alle andre Værdier derude spillede i den Henseende ingen Rolle, det kunde være sig Kalkbrud, Fabriker, baade det ene og det andet, som laa ude og betyngede det kommunale Budget, de fik slet ikke Lov til at svare nogen som helst Skat af den faste Ejendom, det var kun Hartkornsejendommen, der maatte svare den Skat. Naar den højtærede Minister svarede, at jeg maatte henvende mig til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), mener jeg virkelig, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds skylder jeg Tak for, at han fik de faste Grundskatter drejede ind paa en — som vi for Resten allesammen ere

enige om — fornuftig Skattebasis eller langt fornuftigere Skattebasis end den, der var fastsat for Aarhundreder siden. — Saa sagde den højtærede Finansminister: Det er en Omvej at kræve Penge til Kommunerne af Staten. Jeg fremførte, da jeg første Gang havde Ordet, at det kunde være, at Formue- og Indkomstskatten ikke kunde udnyttes saaledes i Kommunernes Hænder, som den kunde udnyttes af Staten, idet der i mange Kommuner var en grumme lille Formue og en grumme lille Indtægt, hvorimod der i andre Kommuner kunde være Overflod af Formue og Overflod af Indtægt, og det kunde derfor være naturligt, at Staten traadte noget regulerende til. Det er jo det, som for Resten har været fremme i det nuværende Rege-ringspartis Tanker, den Gang det kom med sine Lovforslag fra Skattekommissionen. Den Gang sagde de: der er en Formue i de faste Ejendomme i enhver Kommune, men en Del af den Formue er betyngt med Gæld, som de muligvis skyldte til Beboere af andre Kommuner. Vi mene nu ved denne Lov at søge overført Skatten af al den Formue, der findes indenfor Kommunen, hvad enten den tilhører denne Kommunes Beboere eller andre, der ved Laan eller paa anden Maade havde anbragt den i de i Kommunen værende faste og rørlige Ejendomme. Man kom endogsaa i sin Tid med saa godt et Tilbud som at sende 1,934,000 Kr. af en saadan Formueskat tilbage til Kommunerne, og saa fik disse dog til Slut kun 1½ Mill. Kr. Jeg kan ikke se andet, end at Kommunerne ere blevne i høj Grad bedragne ved at blive behandlere paa denne Maade. Der er selvfølgelig, som jeg ogsaa nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, mange Love, der blive vedtagne her paa Rigsdagen, med Hensyn til hvilke man ikke absolut kan afgøre, om de have kommunal eller statslig Betydning; maaske nogle have Betydning i begge Henseender. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at Staten maa træde til og hjælpe Kommunerne, saa snart det begynder at tyngte haardt. Nu sagde den højtærede Finansminister, at kun de daarligst stillede Kommuner bør have Statsunderstøttelse. Ja, hvorpaa kender den højtærede Finansminister de daarligst stillede Kommuner? Jeg mener, at Staten har en Pligt til at erstatte Kommunerne en hel Del af de Udgifter, den har paalagt dem, idet de mere have en statslig end en kommunal Karakter. Jeg mener, at naar Staten har faaet Lov til at omlægge sine Skatter saaledes, at den i